

Belgische Staat, i Seaport Terminals NV przeciwko Belgische Staat i United Antwerp Maritime Agencies NV, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues (sprawozdawca), E. Juhász i M. Ilešič, sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz Jarabo Colomer, sekretarz: M. M. Ferreira, główny administrator, wydał w dniu 15 września 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Wykładni art. 203 ust. 3 tiret czwarte rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy dokonywać w ten sposób, że sformułowanie „osoba zobowiązana do wykonania obowiązków wynikających z czasowego składowania towaru” oznacza osobę, która po wyładunku posiada towary w celu ich przeniesienia lub składowania.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.04.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 8 września 2005 r.

w sprawie C- C-303/04 **Lidl Italia Srl przeciwko Comune di Stradella** (¹) (wniosek Tribunale di Voghera o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Normy i przepisy techniczne — Dyrektywa 98/34/CE — Pojęcie „przepis techniczny” — Patyczki higieniczne nieulegające biodegradacji)

(2005/C 281/08)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-303/04 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Tribunale di Voghera (Włochy), postanowieniem z dnia 1 lipca 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 16 lipca 2004 r., w postępowaniu **Lidl Italia Srl** przeciwko **Comune di Stradella**, Trybunał (piąta izba), w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, C. Gulmann (sprawozdawca) i J. Klučka, sędziowie, rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 8 września 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Artykuł 1 pkt 11 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, zmienionej dyrektywą 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r. należy interpretować w ten sposób, że krajowy przepis prawny, taki jak art. 19 ustawy nr 93 z dnia 23

marca 2001 r. o środowisku, w zakresie w jakim zawiera on zakaz sprzedaży patyczków higienicznych, które nie zostały wyprodukowane przy użyciu materiałów ulegających biodegradacji zgodnie z normą krajową, stanowi przepis techniczny.

2. Artykuł 8 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 98/34, zmienionej dyrektywą 98/48, należy interpretować w ten sposób, że przepis krajowy stanowiący przepis techniczny, taki jak art. 19 ustawy nr 93 z dnia 23 marca 2001 r. o środowisku, należy przed jego przyjęciem notyfikować Komisji Wspólnot Europejskich.

3. Artykuł 8 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 98/34, zmienionej dyrektywą 98/48, należy interpretować w ten sposób, że do sądu krajowego należy zaniechanie stosowania przepisu prawa krajowego stanowiącego przepis techniczny, takiego jak art. 19 ustawy nr 93 z dnia 23 marca 2001 r. o środowisku, jeżeli nie został on notyfikowany Komisji Wspólnot Europejskich przed jego przyjęciem.

(¹) Dz.U. C 228 z 11.09.2004

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 8 czerwca 2005 r. w sprawie T-315/03 Hans-Peter Wilfer przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione przez Hansa-Petera Wilfera w dniu 28 lipca 2005 r. (faks z dnia 27 lipca 2005 r.)

(Sprawa C-301/05 P)

(2005/C 281/09)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 28 lipca 2005 r. (faks z dnia 27 lipca 2005 r.) do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Hansa-Petera Wilfera, reprezentowanego przez A. Kockläunera, Rechtsanwalt, Kanzlei Meissner, Bolte & Partner, Widenmayerstraße 48, D-80538 Monachium, Niemcy, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (czwarta izba) z dnia 8 czerwca 2005 r. w sprawie T-315/03 Hans-Peter Wilfer przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku Sadu pierwszej Instancji z dnia 8 czerwca 2005 r. w sprawie T-315/03 (¹) w odniesieniu do pierwszego punktu sentencji w całości i w odniesieniu do drugiego i trzeciego punktu sentencji poprzez orzeczenie, że OHIM ponosi własne koszty i koszty poniesione przez skarżącego,

2. obciążenie OHIM pozostałymi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie opiera odwołanie od wspomnianego wyroku po części na uchybieniach procesowych, po części na naruszeniu przez Sąd Pierwszej Instancji prawa wspólnotowego:

1. W odniesieniu do zagadnienia, czy i, ewentualnie, w jakim zakresie rzecznik patentowy może reprezentować wnoszącego odwołanie Sąd dokonał błędnej wykładni art. 19 Statutu Trybunału Sprawiedliwości. Zgodnie z tym przepisem pod pojęciem „advokat lub radca prawny” (Anwalt) należy rozumieć również rzeczników patentowych (Patentanwalt), w zakresie w jakim krajowy porządek prawny uprawnia ich do reprezentacji strony przed sądem i nadaje im w systemie prawnym status, który z uwagi na powierzone im prawa i obowiązki jest porównywalny ze statusem adwokata (Rechtsanwalt).
2. Przy ocenie zagadnień, czy i, ewentualnie, w jakim zakresie w niniejszym postępowaniu należało uwzględnić świadectwo rejestracji amerykańskiego znaku towarowego nr 76/302 601 oraz pismo procesowe wnoszącego odwołanie zawierające nowe argumenty i dowody, Sąd zarówno naruszył zasadę badania z urzędu wyrażoną w art. 74 rozporządzenia nr 40/94, jak i błędnie zastosował art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 40/94.
3. W odniesieniu do znaczenia i gramatycznej struktury nazwy „ROCKBASS” Sąd przeinaczył lub, ewentualnie, wypaczył przedstawione fakty. Sąd nie dostrzegł, że nazwa „ROCKBASS” jest wyjątkowo złożona i nie uwzględnił ponadto, iż omawiana nazwa może być rezultatem wielu odmiennych kombinacji gramatycznych. Z uwagi na to, że Sąd nie uzasadnił tego przeinaczenia faktów, naruszył on ciężący na nim obowiązek uzasadnienia.
4. Sąd przeinaczył lub, ewentualnie, wypaczył fakty przedstawione mu w przedmiocie samodzielnego używania, w oderwaniu od wskazanych towarów należących do klasy 15, którego przedmiotem mogą być towary należące do klas 9 i 18, i z uwagi na to, że nie przedstawił on w tym względzie jakiegokolwiek zrozumiałego uzasadnienia, również naruszył on ciężący na nim obowiązek uzasadnienia.
5. W odniesieniu do zagadnienia, czy zgłoszony znak towarowy „ROCKBRASS” jest bezpośrednio opisujący dla ogółu towarów wskazanych w zgłoszeniu, Sąd błędnie zastosował art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94. Sąd niesłusznie oparł się w tym względzie na sposobie rozumienia ustosunkowanego przeciętnego obserwatora — zamiast uwzględnić

sposób rozumienia bezstronnego przeciętnego obserwatora — i w celu oceny tego zagadnienia oparł się wyłącznie na mało istotnych i, z punktu widzenia zainteresowanego kręgu odbiorców, dalekich cechach.

(¹) Dz.U. C 193, str. 26

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wydanym dnia 22 czerwca 2005, w sprawie Maciej Brzeziński przeciwko Dyrektorowi Izby Celnej w Warszawie

(Sprawa C-313/05)

(2005/C 281/10)

(Język postępowania: polski)

W dniu 9 sierpnia 2005 do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (Polska), wydanym w dniu 22 czerwca 2005 w sprawie Maciej Brzeziński przeciwko Dyrektorowi Izby Celnej w Warszawie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy przepis art. 25 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską, w którym został zawarty zakaz nakładania między Państwami Członkowskimi ceł przywozowych i wywozowych oraz opłat o skutku równoważnym zakazuje Państwu Członkowskiemu stosowania art. 80 ustawy z dn. 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 29, poz. 257 ze zm.) w sytuacji, kiedy podatek akcyzowy pobierany jest od nabycia każdego samochodu, niezależnie od miejsca jego pochodzenia przed pierwszą rejestracją na terenie kraju?
- 2) Czy przepis **art. 90 zdanie pierwsze** Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zgodnie z którym żadne Państwo Członkowskie nie nakłada bezpośrednio lub pośrednio na produkty innych państw członkowskich podatków wewnętrznych jakiegokolwiek rodzaju wyższych od tych, które nakłada bezpośrednio lub pośrednio na podobne produkty krajowe zezwala Państwu Członkowskiemu na nałożenie podatku akcyzowego na samochody używane sprowadzane z innych Państw Członkowskich przy jednoczesnym nieobciążaniu tym podatkiem sprzedaży samochodów używanych zarejestrowanych już w Polsce, w sytuacji, kiedy podatek akcyzowy został nałożony na wszystkie samochody niezarejestrowane na terytorium kraju, zgodnie z treścią art. 80 polskiej ustawy o podatku akcyzowym?